

Değişmez Fon Müziğimde Kadim Simurg Olabilseydim Şayet

– Y.KIZILTAN · 01 Mayıs 2013

/// İçgüdüsel yıkımını özlüyorum aşkın... ///

.

.

.

*Kadim bir aşka öykünüyorum bu aralar!

Güneş krallıklarında

Sağanaklara...

Yağmur ormanları derinlerinde

Kuraklıklara...

Hep bildiğim sonumu

Usulca

Ve

Usta bir hattat zarifliğinde

Mühürlüyorum sonra

Seviştığım en isyankar dudaklara

/.../

*Yeniden doğabilseydim küllerimden;

Düşünmeden teslim ederdim ellerine ruhumu

Sırt üstü yatar

O buğulu sesinden çıplak bedeninin

Dinlerdim

En müstehcen aşk şiirlerini

Saatlerce

*Küllerimden doğabilseydim yeniden;

Umursamadan

Oluşacak birinci derece yanıkları ruhumda

Okşardım saatlerce

Saçlarındaki ateşin

Sarı cehennemini

*Doğabilseydim küllerimden yeniden;

İnanç sınırlarına tepki

Dalıverirdim hiç düşünmeden

Mayın tarlalarına

Al beni çığlıklarına yalın ayak koşar

Sımsıkı sarılırdım bedenine bin parça

*Ve yeniden küllerimden doğabilseydim;

İnan ki

Mutlu olurdum

*Her zaman!

*Her/ li zamanlar;

*Hep senin yanın...

*Hep/li mekanlar;

Daima senin adın...

/.../

*Bu aralar kadim bir aşka öykünüyorum!

Bir katedral kulesinde

Günaha inliyorken bedenim

ÜRperiyor cennet kırsalına hapis ruhum

Doyamıyorum

Bereketli cehennem bağlarının

İlk bozumlarındaki

Kan kırmızı şehvete

Ki

Yükseğinde o kutsalın

Sebebi korkudan mıdır bilinmez

Titriyorken dizlerim

Çığirtkan dev bir çanın yağlı urganına

Çoktan bağlanmış oluyor

Günahkar ellerim

-NOT-

Nova Roma meydanında bir infaz...

Suç Zina!

Değişmez fon müziği

Katledilenlerin ruhlarına geçici huzur...

Müzik;

Elbette Zamfır!

(Yıldray Kızıltan)